

KLACHTNUMMER: 26.0532-S

DE KLACHTENCOMMISSIE VOOR GGZ NOORD-HOLLAND-NOORD
HEEFT HET VOLGENDE OVERWOGEN EN GEOORDEELD OMTRENT DE OP 28 JANUARI 2026
BINNENGEKOMEN KLACHT IN HET KADER VAN DE WET VERPLICHTE GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG
(WVGGZ) VAN:

A.,
B.,
wonende te C.
hierna te noemen: klager,

tegen

D., teamleider bij E.
F., verpleegkundig specialist GGZ
hierna te noemen : verweerders,
allen werkzaam bij GGZ Noord-Holland-Noord, hierna te noemen: de instelling.

1 VERLOOP PROCEDURE

Klager heeft op [...] een klachtenformulier ingediend, waarin hij klaagt tegen de toediening van dwangmedicatie op zowel [...] als [...], vergezeld van een verzoek tot schadevergoeding naar billijkheid bij gegrondverklaring.

Op [...] heeft de klachtencommissie de klacht op zitting behandeld en naderhand uitspragedaan.n.. De klacht is ongegrond verklaard ten aanzien van de toediening van dwangmedicatie op [...] en gegrond verklaard ten aanzien van de toediening van dwangmedicatie op [...].

De patiëntvertrouwenspersoon (hierna: pvp) G. heeft op [...] namens klager een schriftelijke onderbouwing ingediend van het verzoek tot schadevergoeding.

Namens de instelling heeft H., lid van de raad van bestuur, op [...] inhoudelijk gereageerd op het verzoek tot schadevergoeding.

2 STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

2.1 STANDPUNT KLAGER

Klager stelt dat hij als gevolg van het norm overtredend handelen (het door de instelling niet voldoen aan de verplichting, genoemd in artikel 8:9 Wvvgz) immateriële schade heeft geleden die er niet was geweest als overeenkomstig de geldende normering was gehandeld. Klager is niet schriftelijk geïnformeerd omtrent de toediening van dwangmedicatie (Lorazepam) op [...] en heeft hierdoor gevoelens van onmacht en spanning ervaren, zonder dat hij schriftelijk geïnformeerd was over zijn recht om hierover te klagen. Namens klager is de schade begroot op € 40, -.

2.2 STANDPUNT VERWEERDER

De instelling heeft zich primair op het standpunt gesteld dat het verzoek om schadevergoeding moet worden afgewezen. Hiertoe is aangevoerd dat een causaal verband tussen de gestelde immateriële schade en de normschending onvoldoende is onderbouwd. Gevoelens van spanning, onmacht zijn begrijpelijk in de context van de toediening van dwangmedicatie. In de onderbouwing namens klager 'is onvoldoende concreet gemaakt dat juist het ontbreken van de zogenaamde 8:9-brief op [...] tot (extra) onzekerheid, frustratie of spanning heeft geleid bovenop de situatie die voortvloeit uit de opname, het toestandsbeeld en de noodzakelijke behandeling', waarbij onder dwang medicatie werd toegediend'.

Subsidiair heeft de instelling aangevoerd dat de verzochte schadevergoeding ad € 40,- niet aansluit bij de oriëntatiepunten van het Landelijk Overleg Vakinhoud Familierecht (LOVF). Voor het niet uitreiken van een 8:9-brief hanteert het betreffende oriëntatiepunt “*Zorgvuldigheidseisen beslissing verplichte zorg*” een bandbreedte van € 15,- tot € 20,- per keer.

In de toelichting bij dit oriëntatiepunt staat vermeld dat wanneer het niet voldoet aan de zorgvuldigheidseisen niet tot een ander gevolg heeft geleid, dit aanleiding kan zijn om tot een lager bedrag te komen of te volstaan met enkel de vaststelling van de schending zonder daaraan een schadevergoeding te koppelen. De instelling concludeert daarom geen schadevergoeding te verbinden aan de normschending. Indien aan klager toch een vergoeding wordt toegekend, dan is het verzoek uit te gaan van de bandbreedte van € 15,- tot € 20,-, en bij voorkeur het laagste bedrag binnen deze bandbreedte, omdat geen concrete (extra) gevolgen zijn onderbouwd.

3 OVERWEGINGEN EN BEOORDELING DOOR DE KLACHTENCOMMISSIE

De klachtencommissie heeft de klacht van klager (26.0532) ten aanzien van de toediening van dwangmedicatie op [...] op formele gronden gegrond verklaard. In haar schriftelijke beslissing van [...] overwoog de commissie het volgende:

“De klachtencommissie stelt vast dat klager zich op [...] hevig verzette tegen [...]. Hem is op dat moment niet (per abuis is dit woordje niet in de uitspraak opgenomen), maar ook later niet, een zogenaamde 8:9 brief uitgereikt met betrekking tot de verplichte ingrijpmedicatie, terwijl dit formeel gezien wel had moeten gebeuren. In geval van het toedienen van ingrijpmedicatie is er immers telkens sprake van een andere situatie. Daarom zal iedere keer duidelijk moeten zijn waarom deze medicatie voor die situatie doelmatig, subsidiair en proportioneel is, en de patiëntveiligheid dient. Gelet hierop zal de klachtencommissie de klacht gegrond verklaren.”

Gelet op de onderbouwing van het verzoek en de feiten en omstandigheden in deze zaak acht de klachtencommissie aannemelijk dat klager – in enige mate – schade heeft geleden als gevolg van het door de instelling niet voldoen aan haar wettelijke verplichting ex artikel 8:9 Wvvgg, hetgeen volgens de jurisprudentie van de Hoge Raad voldoende is, om tot toekenning van een bedrag aan schadevergoeding te komen. Dit betekent dat klager aanspraak kan maken op schadevergoeding.

Op grond van artikel 10:11, vierde lid, Wvvgg wordt de schadevergoeding in verplichte zorgzaken naar billijkheid vastgesteld. Bij de bepaling van de hoogte van de schadevergoeding heeft de klachtencommissie de geldende LOVF-oriëntatiepunten meegewogen. Voor het niet voldoen aan de zorgvuldigheidseisen bij een beslissing tot verplichte zorg is een vergoeding van € 15,- tot € 20,- per keer als uitgangspunt geformuleerd. De klachtencommissie ziet in de onderbouwing van het verzoek geen aanleiding af te wijken van het hierboven geformuleerde uitgangspunt. Bovendien zal de klachtencommissie bij de toekenning van een bedrag aan schadevergoeding van het laagst aangegeven bedrag uitgaan, nu klager met betrekking tot de op [...] toegediende dwangmedicatie wel een 8:9 brief heeft ontvangen, ook daadwerkelijk een klacht heeft ingediend en naderhand aangegeven heeft dat deze klacht ook betrekking heeft op het toedienen van dwangmedicatie op de [...].

De conclusie is dat de klachtencommissie klager naar billijkheid een schadevergoeding toekent ter hoogte van € 15,- en het verzoek voor het overige afwijst.

4 BESLISSING DOOR DE KLACHTENCOMMISSIE

De klachtencommissie:

kent klager een schadevergoeding toe van € 15,-.

wijst af het meer of anders verzochte.

bepaalt dat de instelling voornoemd bedrag binnen 6 weken na dagtekening van de uitspraak overmaakt op de bankrekening van klager.

Aldus gedaan te [...] op [...], verzonden op [...]

Vastgesteld door de volgende commissie:

mr. Ph. Burgers (voorzitter), B.H.E. Zuidam (lid-jurist), P.C. ten Holt (lid-psychiater) (leden), bijgestaan door N. van Stam (ambtelijk secretaris).

Namens deze,

mr. Ph. Burgers
voorzitter

Beroep

De Wvggz geeft betrokkene (klager), diens vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene de mogelijkheid om binnen 6 weken na de uitspraak van de commissie een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift in te dienen bij de rechter van rechtbank Noord-Holland, gelegen aan de Kruseman van Eltenweg 2, 1817 BC Alkmaar.

DEZE UITSpraak WORDT TOEGEZONDEN AAN:

A., klager

G., pvp

GGZ Noord-Holland-Noord (zorgaanbieder)

H., Lid raad van bestuur GGZ Noord Holland Noord